

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/100/2019
Identifikačné číslo spisu: 3018200275
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3018200275.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: K. T. F., bytom K., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Minister vnútra, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-70/2018 zo dňa 1.8.2018 a č. SPOU-PO-PK-59/2018 zo dňa 29.5.2018 a rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia č. p. : SPOU-OSZ-51.341-11/2018-VZ zo dňa 19.4.2018 a č.p.: SPOU-OSZ-51.341-1/2018-VZ zo dňa 19.2.2018, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 18Sa/28/2018-57 zo dňa 2. mája 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 18Sa/28/2018-57 zo dňa 2. mája 2019 z a m i e t a.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP:“) zrušil rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO-PK-70/2018 zo dňa 1.8.2018 a rozhodnutie žalovaného č. SPOU-PO-PK-59/2018 zo dňa 29.5.2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že personálnym rozkazom č. 34 zo dňa 8.11.2017 bol žalobca po uplynutí stanovenej lehoty na vlastnú žiadosť uvoľnený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru dňom 31.12.2017. Žiadosťou zo dňa 15.1.2018 požiadal žalobca o priznanie výsluhového dôchodku. Rozhodnutím č. p. SPOU-OSZ-51.341-1/2018-VZ zo dňa 19.2.2018 bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok 931,28 € od 1.1.2018. Základom pre jeho výpočet bol priemerný mesačný služobný plat vo výške 1.693,22 € vypočítaný z príjmu za rok 2017 vo výške 7.403,69 € ako najvýhodnejšieho roku z obdobia posledných 10 rokov trvania služby. Na výpočet výsluhového dôchodku bola žalobcovi zhodnotená doba výkonu služby v trvaní 25 rokov a 98 dní. Voči uvedenému rozhodnutiu zo dňa 19.2.2018 žalobca podal odvolanie zo dňa 27.2.2018 namietajúc, aby bol braný do úvahy iba nekrátený priznaný služobný plat. Žiadosťou zo dňa 12.3.2018 žalovaný požiadal sekciu systematizácie a mzdovej politiky MV SR o preverenie služobného platu žalobcu za rok 2017. V odpovedi zo dňa 27.3.2018 bol vypočítaný nový priemerný mesačný služobný plat žalobcu vo výške 1.690,58 €, ktorý vychádzal z celkového platu za rok 2017 vo výške 7.114,25 €. Za jún 2017 sa vychádzalo zo zníženého služobného platu 1.454,35 €. Pri kontrole bolo tiež zistené, že žalobca predložil doklad o práceneschopnosti až po spracovaní miezd za mesiac december 2017, ktorá skutočnosť nebola zohľadnená v podkladoch pre výpočet dávok. Rozhodnutím č. p. SPOU-OSZ-51.341-11/2018-VZ zo dňa 19.4.2018 bol žalobcovi znížený výsluhový dôchodok zo sumy 931,28 € na sumu 929,82 € na základe opravného dokladu a odpovede sekcie systematizácie a mzdovej politiky MV SR zo dňa 27.3.2018. Voči rozhodnutiu zo dňa 19.4.2018 žalobca podal odvolanie zo dňa 28.4.2018 namietajúc, aby bol braný do úvahy iba nekrátený priznaný služobný plat. Žalovaný rozhodnutím č. p. SPOU-PO-PK-59/2018 zo dňa 29.5.2018 odvolanie žalobcu zo dňa 27.2.2018 zamietol a rozhodnutie prvého stupňa zo dňa 19.2.2018 potvrdil. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že pri výpočte výsluhového dôchodku vychádzal z platov, ktoré boli žalobcovi priznané, teda skutočne vyplatené. Na odvolanie žalobcu zo dňa 28.4.2018 žalovaný rozhodnutím zo dňa 1.8.2018 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 19.4.2018 z dôvodov uvedených vyššie.

3. Krajský súd zákonnosť preskúvaných rozhodnutí žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 328/2002 Z. z.), citujú ustanovenia § 4 ods. 3, 4, § 143, § 105 ods. 7 v znení účinnom do 30.4.2013, § 143ac ods. 1 písm a/, § 60 ods. 1, 2, § 98 ods. 1 písm. a/, § 84 ods. 1, v spojení s právnou úpravou ustanovenou v zákone č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmu v znení neskorších predpisov (ďalej tiež zákon č. 595/2003 Z. z. alebo zákon o dani z príjmu), citujúc § 2 písm. h/, § 3 ods. 1, písm. a/, § 5 ods.1, písm. a/, ods.2, ods.8, a v spojení s právnou úpravou ustanovenou v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok), citujúc § 32 ods. 1, § 59 ods. 1, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa prvej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

4. Krajský súd poukázal na to, že medzi účastníkmi konania zostalo sporným hmotnoprávne, ako aj procesnoprávne posúdenie veci. Žalobca mal za to, že vydaním napadnutého rozhodnutia o odvolaní zo dňa 1.8.2018 bol porušený zákaz litispedencie, ako aj zásada res iudicata, v dôsledku čoho bolo o tej istej veci rozhodnuté dvakrát. Z hľadiska uplatnenia zákona vyjadril právny názor, že pri vyčíslení odchodného sa malo vychádzať zo služobného platu, ktorý mu bol priznaný, a nie zo služobného platu, ktorú mu patril a bol skutočne vyplatený.

5. Podľa názoru správneho súdu pokiaľ ide o hmotnoprávne posúdenie veci, správne orgány postupovali v súlade so zákonom. Krajský súd konštatoval, že zo znenia ustanovenia § 60 v spojení s § 143ac zákona je zrejmé, že základom pre určenie výsluhového dôchodku je priemerný mesačný služobný plat vypočítaný zo služobných platov žalobcu, ktoré žalobcovi patrili v rozhodnom období. V tejto súvislosti samotná zákonná úprava pritom používa pojem poskytnutý, z čoho možno vyvodiť, že sa jedná o plat žalobcovi skutočne vyplatený. Výsluhový dôchodok je dávkou výsluhového zabezpečenia (§ 30 zákona). Jeho výška sa odvíja od doby služby a od dosiahnutého služobného platu (§ 4 zákona). Podmienkou jeho

priznania je účasť v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia, ktorá sa realizuje platením príslušných odvodov (poistného). Výmeriavacím základom na určenie poistného na výsluhové zabezpečenie je služobný príjem, pričom v súlade s princípom solidarity sa suma poistného odvíja od výšky vyplateného služobného platu. Závislosť výšky výsluhového dôchodku od dosiahnutého (poskytnutého) platu a z neho odvedeného poistného vyjadruje aj právna úprava podľa zákona o dani z príjmu. Služobný plat sa na daňové účely považuje za zdaniteľný príjem zo závislej činnosti (§ 5 ods. 1 písm. a) v spojení s § 3 ods. 1 písm. a) a § 2 písm. h) zákona o dani z príjmu), ktorý je zamestnancovi vyplatený zamestnávateľom. Uvedený záver možno vyčítať aj z ustanovenia § 5 ods. 8 zákona o dani z príjmu. Ten upravuje základ dane z príjmu zo závislej činnosti tvoreným zdaniteľným, teda vyplateným príjmom zníženým o poistné. Poistné je v tomto zmysle chápané ako súčasť vyplateného príjmu. Jedná sa tak o časť vyplateného príjmu, od ktorého výšky (poistného) sa odvíja výška odchodného. Krajský súd mal za to, že z uvedeného výkladu jednoznačne vyplýva, že výsluhový dôchodok sa vypočíta len z platu (zdaniteľného príjmu), ktorý bol žalobcovi skutočne vyplatený, z ktorých dôvodov námietku žalobcu o potrebe brať ohľad len na priznaný služobný plat vyhodnotil ako nedôvodnú.

6. Procesné námietky žalobcu správny súd vyhodnotil ako dôvodné. K uvedenému krajský súd konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie zo dňa 19.4.2018 odzrkadlilo zmenu, ktorá nastala zohľadnením neskôr predloženého dokladu o práceneschopnosti žalobcu pri spracovaní miezd za mesiac december 2017, ktorá skutočnosť nebola evidovaná v podkladoch pre výpočet pôvodného výsluhového dôchodku. Zmena vykonaná správnym orgánom má oporu v osobitnom ustanovení zákona, podľa ktorého treba brať do úvahy všetky okolnosti rozhodné pre priznanie a určenie odchodného ako prejav zásady náležitého zistenia skutočného stavu vecí. Zmenou pôvodného rozhodnutia sa reaguje spätne na novú okolnosť správneho orgánu skôr neznámu, ktorá tu však už bola v čase rozhodnom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia zo dňa 19.2.2018. Skutkovo preto správny orgán vydaním zmenového rozhodnutia zo dňa 19.4.2018 rozhodol o tej istej veci ako v rozhodnutí zo dňa 19.2.2018, ktoré bolo tzv. dotvorené zmenovým rozhodnutím zo dňa 19.4.2018 a spolu tvoria jednotu, jednotný skutkový základ, o ktorom mal odvolací orgán rozhodnúť naraz rozhodnutím zo dňa 29.5.2018. Uvedené odvolacie rozhodnutie preto zakladá prekážku res iudicata pre ďalšie rozhodnutie žalovaného zo dňa 1.8.2018. Pre prijatie predmetného právneho záveru bolo podstatné zistenie, že žalovaný v čase vydania rozhodnutia zo dňa 29.5.2018 už vedel o práceneschopnosti žalobcu majúcej vplyv na výšku jeho služobného platu za mesiac december 2017, o čom svedčí odpoveď sekcie systematizácie a mzdovej politiky MV SR z 27.3.2018, ale aj fakt vydania napadnutého prvostupňového rozhodnutia zo dňa 19.4.2018. Žalovaný s poukazom na ustanovenie § 84 ods. 1 zákona v spojení s § 32 ods. 1 a § 59 ods. 1 Správneho poriadku bol povinný v súlade so zásadou náležitého zistenia skutočného stavu vecí zohľadniť nižší príjem žalobcu za december 2017 a už pri rozhodovaní o odvolaní zo dňa 27.2.2018 rozhodnutím zo dňa 29.5.2018 znížiť výsluhový dôchodok na sumu 929,82 €, resp. ho potvrdiť v tejto výške. Z uvedených dôvodov správny súd obmedzil svoje rozhodnutie len na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 1.8.2018, ktorého vydanie je výsledkom porušenia zásady res iudicata, a ktoré preto nemalo byť nikdy vydané. Správny súd poukázal na to, že týmto postupom odstránil stav právnej neistoty vyvolaný nezákonným postupom žalovaného, ktorý o tej istej veci rozhodoval na dvakrát, čoho výsledkom bolo vydanie dvoch rozhodnutí v tej istej veci. Súčasne správny súd zrušil aj odvolacie rozhodnutie zo dňa 29.5.2018 s tým, že v ďalšom konaní žalovaný viazaný právnym názorom správneho súdu (§ 191 ods. 6 SSP) bude povinný jediným rozhodnutím rozhodnúť o oboch podaných odvolaniach, ktoré smerovali proti rozhodnutiam zo dňa 19.2.2018 a 19.4.2018 a ktoré spolu tvoria jeden skutkový základ, jednu právnu vec. Správny súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 1.8.2018 bolo vydané v rozpore so zákonom a predstavuje výsledok podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. písm. g) SSP), a preto uvedené rozhodnutie žalovaného zrušil bez toho, aby mu vec vrátil na nové konanie, keďže jeho rozhodnutie vyhodnotil ako nezákonné a súčasne nadbytočné. Správny súd žalovanému uložil povinnosť vykonať nápravu v konaní pôvodne skončenom rozhodnutím zo dňa 29.5.2018. V konaní úspešnému žalobcovi správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP priznal plnú náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť žalovaného proti rozsudku krajského súdu

7. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Navrhoval, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7.1. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalovaný nesúhlasil s argumentáciou správneho súdu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver. Opätovne tvrdil, že základom pre výpočet výsluhového dôchodku bol priemerný mesačný služobný plat žalobcu za rok 2017 vo výške 1.693,22 €, čomu prislúcha výsluhový dôchodok v sume 931,28 € priznaný rozhodnutím prvého stupňa zo dňa 19.2.2018. Na odvolanie žalobcu bolo rozhodnutie zo dňa 19.2.2017 rozhodnutím žalovaného zo dňa 29.5.2018 potvrdené. Na základe skutočností tvrdených žalobcom v odvolaní bolo dodatočne zistené, že v dôsledku práceneschopnosti žalobcu za december 2017, o ktorej doklad predložil až po priznaní miezd za december 2017, bola skutočná výška priemerného mesačného služobného platu upravená na 1.690,58 € a použitá v konaní, ktorého výsledkom bolo vydanie napadnutých rozhodnutí o znížení už priznaného výsluhového dôchodku. Z dôvodu žalobcovi uloženého disciplinárneho opatrenia mu za mesiac jún 2017 patril plat znížený o 15 %, ktorý bol aj skutočne vyplatený, a z ktorého boli vykonané aj zdravotné a sociálne odvody, ktorých výška mala vplyv na výšku jednotlivých dávok výsluhového zabezpečenia. Žalovaný trval na tom, že pri výpočte priemerného mesačného služobného platu sa vychádzalo zo skutočne vyplatených plátov žalobcovi, ktoré mu patrili v zmysle ustanovenia § 60 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. Mal za to, že výpočet výsluhového dôchodku u žalobcu bol použitý tak, ako to taxatívne ustanovuje § 143ac ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z. v spojení s § 60 ods. 2 uvedeného zákona.

7.2. Žalovaný nesúhlasil ani s názorom žalobcu, ktorý si osvojil správny súd, že popri sebe súčasne existujú dve rozhodnutia o priznaní výsluhového dôchodku, resp, že mu bol priznaný výsluhový dôchodok dvakrát. Uviedol, že zákonodarca sám predpokladá, že môže dochádzať k situáciám, kedy sa dávka výsluhového zabezpečenia prizná avšak následne sa preukáže skutočnosť majúce vplyv na výšku už raz priznanej dávky. Mal za to, že pokiaľ ide o vydanie rozhodnutí o znížení výsluhového dôchodku, tie boli prijaté podľa § 105 ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z. Nejedná sa preto o prekážku litispedencie, ak následne dochádza k zmene sumy už raz priznanej dávky, majúc za to, že takýto výklad by znemožňoval napr. zvýšiť dávku výsluhového zabezpečenia, ak sa dodatočne preukáže, že bola priznaná v nižšej sume, ako patrí, čo sa jednoznačne prieči účelu a zmyslu zákona.

7.3. Žalovaný taktiež tvrdil, že pokiaľ ide o zásadu ne bis idem žalobca nebol v rámci právoplatne ukončeného konania o priznaní dávky výsluhového zabezpečenia podľa ustanovení zákona č. 328/2002 Z. z., a to odchodné, disciplinárne riešené opakovane, a to znížením dávky uvedenej dávky výsluhového zabezpečenia. Poukazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora žalovaný uviedol, že predmetom preskúmavacieho administratívneho konania bolo rozhodovanie o priznaní dávky výsluhového zabezpečenia podľa zákona č. 328/2002 Z. z. a to výsluhový dôchodok, pričom žalovaný v predmetnom konaní nerozhodoval o uložení disciplinárneho opatrenia upraveného v samostatnej časti zákona č. 73/1998 Z. z.

III.

Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti žalovaného

8. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadril podaním zo dňa 27. augusta 2019. Žalobca sa nestotožnil s argumentáciou a ani s názorom žalovaného prezentovanom v kasačnej sťažnosti. Výslovil názor, že správny súd správne posúdil vec ohľadom procesnej žalobnej námietky, keď pripustil existenciu dvoch správnych rozhodnutí o výške odchodného (zrejme výsluhového dôchodku -

poznámka kasačného súdu), považujúc neskoršie rozhodnutie ako zmenové rozhodnutie. Pokiaľ správny súd konštatoval, že rozhodnutia z 19.2.2018 a 19.4.2018 tvoria jednotu, majú jeden skutkový základ a o tom mal rozhodnúť žalovaný naraz rozhodnutím z 29.5.2018 dal tak za pravdu žalobcovi v tom smere, že dňa 29.5.2018 žalovaný ako odvolací orgán vedel aj o zmenovom rozhodnutí, no s týmto sa vysporiadal až v ďalšom neskoršom rozhodnutí dňa 1.8.2018, ktoré už však porušovalo princíp res iudicata. Žalobca považoval kasačnú sťažnosť žalovaného za neopodstatnenú a za nedôvodnú. Navrhoval, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol ako nedôvodnú, napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania o kasačnej sťažnosti.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), kasačnú sťažnosť žalovaného prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná.

10. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 18Sa/28/2018-57 zo dňa 2. mája 2019, ktorým krajský súd žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO-PK-70/2018 zo dňa 1.8.2018 zrušil a súčasne zrušil rozhodnutie žalovaného č. SPOU-PO-PK-59/2018 zo dňa 29.5.2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správneho súdu, z ktorých dôvodov ich kasačný súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

12. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. SPOU-PO-PK-70/2018 zo dňa 1.8.2018, ktorým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia č. p.: SPOU-OSZ-51.341-11/2018-VZ zo dňa 19.4.2018, ktorým bol žalobcovi už priznaný výsluhový dôchodok znížený zo sumy 931,28 € na sumu 929,82 € od 1.5.2018. Súčasne predmetom preskúmacieho súdneho konania bolo rozhodnutie žalovaného č. SPOU-PO-PK-59/2018 zo dňa 29.5.2018, ktorým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia č. p.: SPOU-OSZ-51.341-1/2018-VZ zo dňa 19.2.2018, ktorým bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok v sume 931,28 € od 1.1.2018.

13. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a

rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správny súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

14. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

15. Kasačný súd mal v danej veci preukázané, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutých rozhodnutí žalovaného správneho orgánu, keď napadnutým rozsudkom žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí žalovaného správneho orgánu, napadnutých žalobou, vykonal náležite v zmysle platnej právnej úpravy zákona č. 328/2002 Z. z. v spojení s právnou úpravou ustanovenou v správnom poriadku podľa Správneho súdneho poriadku a svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver aj náležite odôvodnil.

16. Najvyšší súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutých rozhodnutí žalovaného v spojení s prvostupňovými správnymi rozhodnutiami a konaní im predchádzajúcich pri aplikácii zákonnej úpravy uvedených právnych predpisov postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd o dôvodnosti žaloby. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalovaného uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozsudku správneho súdu uvádza nasledovné.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

17. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

18. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

19. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 v súzťažnosti s čl. 2 ods. 2 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

20. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

21. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

22. Najvyšší súd v kasačnom konaní pri prieskume zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu zamerlal svoju pozornosť k námietke sťažovateľa - žalovaného, ktorou namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, keď považoval vydanie dvoch rozhodnutí v administratívnom konaní o priznanie výsluhového zabezpečenia žalobcovi v zmysle § 105 ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z. za procesné pochybenie majúce za následok nezákonnosť rozhodnutia.

23. V zmysle § 83 ods. 1 písm. d/, ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z. na žiadosť sa poskytuje výsluhový dôchodok.

Žiadosti o dávky alebo služby podľa odseku 1 sa podávajú útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva, Vojenskému úradu sociálneho zabezpečenia, služobnému úradu alebo služobnému orgánu, ktorý je oprávnený dávku alebo službu sociálneho zabezpečenia priznať.

24. Podľa § 84 ods. 1 až 9 zákona č. 328/2002 Z. z. na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov) ak tento zákon neustanovuje inak.

Útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva a Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia je povinný rozhodnúť vo veciach uvedených v § 83 ods. 1 do 90 dní od začatia konania. Ak vzhľadom na povahu vecí útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva a Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia nemôže rozhodnúť v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť vedúci útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo riaditeľ Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia. Predĺženie lehoty s uvedením dôvodov útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva a Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia oznamuje účastníkom konania.

Proti rozhodnutiu orgánov uvedených v § 80 až 82 o dávkach alebo službách sociálneho zabezpečenia uvedených v § 83 možno podať písomné odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

Odvolacím orgánom v konaní o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia a dávkach podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení je a) minister, ak ide o rozhodnutie útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva, a v ostatných prípadoch nadriadený určený podľa osobitného predpisu, 35a)

b) ministerstvo obrany, ak ide o odvolanie proti rozhodnutiu Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, nadriadený určený podľa osobitného predpisu, 35a) ak ide o rozhodnutie o dávkach nemocenského zabezpečenia profesionálnych vojakov počas trvania služobného pomeru, a v ostatných prípadoch minister obrany.

Konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia začaté z podnetu účastníka konania sa zastaví aj vtedy, ak účastník konania v lehote určenej útvarom sociálneho zabezpečenia ministerstva a Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia a) nepredložil príslušné doklady, b) neoznámil požadované údaje, c) nepodrobil sa vyšetreniu zdravotného stavu potrebného na rozhodnutie o nároku na dávku a nároku na výplatu dávky.

Rozhodnutie, ktoré sa nedoručuje do vlastných rúk, môže obsahovať namiesto odtlačku úradnej pečiatky predtlačný odtlačok úradnej pečiatky a namiesto podpisu oprávnenej osoby predtlačný podpis alebo faksimile podpisu oprávnenej osoby.

Do vlastných rúk sa doručuje a) rozhodnutie, ktorým sa dávka alebo služba sociálneho zabezpečenia priznáva, nepriznáva, odníma, znižuje alebo sa zastavuje výplata dávky, a rozhodnutie, ktorým sa ukladá povinnosť vrátiť neprávom vyplatené sumy, b) predvolanie požívateľa dávky alebo služby sociálneho zabezpečenia podmienenej nepriaznivým zdravotným stavom alebo predvolanie policajta alebo profesionálneho vojaka so zmenenou schopnosťou vykonávať službu na vyšetrenie zdravotného stavu alebo iné odborné vyšetrenie.

Podanie odvolania proti rozhodnutiu o priznaní dávky, zvýšení dávky, znížení dávky, zastavení výplaty dávky a odňatí dávky sociálneho zabezpečenia nemá odkladný účinok.

V konaní o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia vrátane preskúmania rozhodnutia správnym súdom možno použiť ako dôkaz tlačené produkty alebo fotografické produkty výpočtovej, mikrografickej a inej podobnej techniky namiesto originálu listiny, podľa ktorého boli vyhotovené.

25. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

26. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

27. Podľa § 52 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad) je právoplatné.

28. Podľa § 53 správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

29. Podľa § 57 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako odvolateľa alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia.

Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania.

30. Podľa § 59 ods. 1 až 4 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

Proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu o odvolaní sa nemožno ďalej odvolať.

31. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia policajtov a iných príslušníkov ozbrojených zložiek, zákonom stanovených, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní - správny poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.). Z uvedených dôvodov správny orgán, ktorému osobitný predpis zveril do právomoci konať a rozhodovať o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia policajtov a iných príslušníkov ozbrojených zložiek, zákonom stanovených, v konaní postupuje podľa právnej úpravy ustanovenej v správnom poriadku. V zmysle právnej úpravy stanovenej v správnom poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a musí obsahovať predpísané náležitosti. Účastník konania, o ktorého dávke výsluhového zabezpečenia sa rozhodlo má právo podať odvolanie proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie. Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu (§ 57 ods. 1 a 2 správneho poriadku). O odvolaní účastníka dávkového konania rozhoduje odvolací správny orgán, ktorý preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný (§ 59 ods. 1 až 3 správneho poriadku). Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že prvostupňové a odvolacie administratívne konanie treba posudzovať ako jeden celok o predmete konania, a preto pokiaľ o tomto predmete konania nie je rozhodnuté rozhodnutím odvolacieho správneho orgánu môže účastník konania predkladať návrhy a dôkazy, ako aj odvolací správny orgán je povinný zabezpečiť všetky podklady na rozhodnutie tak, aby vo veci bol zistený spoľahlivý stav veci pre vydanie zákonného rozhodnutia. Uvedená zákonná úprava bráni, aby o totožnom predmete konania boli v priebehu konania do jeho právoplatného skončenia vydaním rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, vydávané ďalšie rozhodnutia prvostupňovým správne orgánom (prekážka litispendencie), keďže zákonodarca oprávňuje prvostupňový správny orgán po podaní odvolania účastníkom konania vydať nové rozhodnutie len v prípade, ak odvolaniu v celom rozsahu vyhovie, inak je jeho povinnosťou predložiť vec odvolaciemu orgánu, ktorý môže prvostupňové rozhodnutie zmeniť aj na základe vlastného zisťovania doplnením dokazovania.

32. Proti rozhodnutiu odvolacieho správneho orgánu o odvolaní sa nemožno ďalej odvolať. Oznámením (doručením) rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu, ktorým bolo prvostupňové správne rozhodnutie potvrdené, zmenené alebo zrušené bez vrátenia na ďalšie konanie, sa vo veci účastníka konania právoplatne rozhodlo, majúce za následok, že o totožnej veci účastníka konania nemožno konať a rozhodovať pokiaľ sa nezmenili okolnosti (res iudicata). V danom prípade môže nastúpiť konanie a rozhodovanie príslušného správneho orgánu zákonom predpokladaného v právnej úprave ustanovenej v § 105 ods. 4, 7 zákona č. 328/2002 Z. z.

33. Podľa § 105 ods. 4, 7, 11 zákona č. 328/2002 Z. z. dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka a) priznala v nižšej sume, ako patrí, b) vypláca v nižšej sume, ako patrí, c) neprávom odoprela alebo d) priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí.

Dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa zníži, ak sa zistí, že sa táto dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí.

Dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa odníme alebo zníži, alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa už vyplácala.

34. Skutkové okolnosti vyplývajúce zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného potvrdzujú, že žalobca žiadosťou zo dňa 15.1.2018 požiadal o priznanie

výsluhového dôchodku. Prvostupňovým rozhodnutím č. p. SPOU-OSZ-51.341-1/2018-VZ zo dňa 19.2.2018 bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok 931,28 € od 1.1.2018. Vôči uvedenému rozhodnutiu zo dňa 19.2.2018 žalobca podal odvolanie zo dňa 27.2.2018. Žalovaný požiadal sekciu systematizácie a mzdovej politiky MV SR o preverenie služobného platu žalobcu za rok 2017. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím č. p. SPOU-OSZ-51.341-11/2018-VZ zo dňa 19.4.2018 žalobcovi znížil výsluhový dôchodok zo sumy 931,28 € na sumu 929,82 € na základe opravného dokladu a odpovede sekcie systematizácie a mzdovej politiky MV SR zo dňa 27.3.2018. Žalobca aj proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie z 28.4.2018. Žalovaný rozhodnutím č. p. SPOU-PO-PK-59/2018 zo dňa 29.5.2018 odvolanie žalobcu zo dňa 27.2.2018 zamietol a rozhodnutie prvého stupňa zo dňa 19.2.2018 potvrdil. O odvolaní žalobcu zo dňa 28.4.2018 žalovaný rozhodol rozhodnutím zo dňa 1.8.2018 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 19.4.2018.

35. Vychádzajúc z uvedeného vyššie kasačný súd konštatuje, že prvostupňový správny orgán v danej veci postupoval v administratívnom konaní v rozpore s ust. § 57 ods. 1 a 2 správneho poriadku, keď po tom, ako mu bolo v zákonom určenej lehote doručené odvolanie, po doplnení dôkazov vec nepredložil na rozhodnutie odvolaciemu orgánu, v ktorého kompetencii bolo, po podaní odvolania preskúmať rozhodnutie a postup prvostupňového orgánu a o odvolaní rozhodnúť. Prvostupňovému orgánu zákonodarca priznáva oprávnenie vydať zmenové rozhodnutie, ktorým sa odvolaniu účastníka konania v celom rozsahu vyhovie, inak je jeho povinnosťou odvolanie s doplnenými podkladmi a spisovým materiálom predložiť odvolaciemu správne orgánu na rozhodnutie o odvolaní. Postup príslušného správneho orgánu podľa § 105 ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z. zákonodarca predpokladá len v prípade právoplatného rozhodnutia, ktoré sa má zmeniť. Tým, že po podaní odvolania orgán prvého stupňa vydal prvostupňové, zmenové rozhodnutie, a až potom vec predložil odvolaciemu orgánu, vniesol do konania zmätok a neprehľadnosť, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení rozsudku. Pokiaľ žalovaný v odvolacom konaní vydal dve rozhodnutia o odvolaní žalobcu, ktorým prvostupňové správne rozhodnutia potvrdil a odvolania žalobcu zamietol, ktorým postupom odobrnil postup a rozhodovanie v predmetnej veci správnym orgánom prvého stupňa a teda neodstránil procesné pochybenia prvostupňového správneho orgánu, zaťažil preskúmané rozhodnutia takou procesnou vadou konania, ktorá má za následok nezákonnosť vydaných rozhodnutí.

36. Vzhľadom k uvedenému vychádzajúc zo skutkových okolností preskúmanej veci, poukazom na právne závery uvedené vyššie, najvyšší súd v danej veci považoval námietky žalovaného, ktorými v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom podľa § 440 písm. g/ SSP za nedôvodné, keďže neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu a jeho súladnosť so zákonom. Z uvedených dôvodov kasačný súd nevyhovel kasačnej sťažnosti žalovaného podanej proti napadnutému rozsudku krajského súdu, a preto jeho kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

37. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 v spojení s ust. § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu. O ich výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa § 175 ods. 2 SSP.

38. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.